

חיזוק לשבת



מעין עולם הבא יום שבת מנוחה כל המתענגים בה יזכו לרב שמחה, מחבלי משיח יצלו ורוחה פדותינו תצמיח ונס יגון ואנחה"

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת				
ר"ת	צאת שבת	כניסת שבת	מלך מנחה	יום
20:06	19:22	18:12	17:48	יום
20:02	19:24	18:29	17:45	ת"א
20:02	19:24	18:29	17:45	חיפה
20:02	19:24	18:29	17:45	ב"ש

פרשת כי תצא | י"א אלול תשפ"ד | גליון 890

הלכות שבת



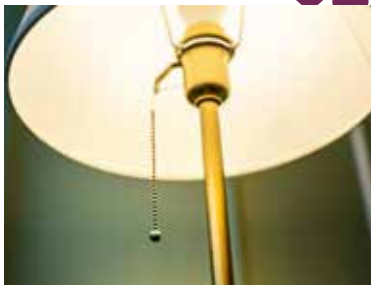
אמירה לגוי בשבת

01



כל דבר שאסור לישראל לעשותו בשבת, אסור לומר לנכרי לעשותו, בין אם יעשה זאת בשבילו בחנם, בין אם יעשה זאת תמורת תשלום. בין מלאכות האסורות מן התורה, ובין מלאכות האסורות מדברי סופרים. ואין הבדל בין אם אומר לו מערב-שבת לעשות לו המלאכה בשבת, או אם אומר לו כן בשבת עצמה.

02



גוי שחילל שבת לצורך יהודי (ואפי' אם היהודי לא אמר לו לעשות) אם היה הדבר באופנים שנאסרו לומר לגוי, אסור ליהודי ליהנות ממלאכתו שעשה בשבילו ולכן אם במקום חשוק הדליק הגוי את החשמל ליהודי אסור ליהנות מהאור, אבל אם הדליק הגוי את האור לצורך חולה, או כל אופן אחר שמבואר בהלכה שמוותר גם לבריא ליהנות מהאור (שו"ע רעו א).

קיימת. העובדה שאנחנו הבנים של ה' תמיד ובכל מצב, וה' אוהב אותנו תמיד ובכל מצב - זו מציאות קבועה עמוקה אמיתית ובלתי משתנה. זו המציאות הכי בסיסית ויסודית בעולם הזה!

אהבת עולם



כל העולם הזה יכול להשתנות, חוקי הטבע יכולים להשתנות, הים יכול להיקרע, וההרים יכולים להשתטח, האש יכולה לדור בכפיפה אחת עם מים וקרח ועוד - אבל אהבת ה' לעם ישראל **לא תשתנה לעולם** ובשום מצב, גם כשאנחנו בשיא השיאים וגם כשאנחנו בשפל המדרגה!

אחרי שה' נשבע שלא יביא עוד מבול לעולם, מבשרת לנו הפטרת הנחמה של השבת: "כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאיתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט, אמר מרחמך ה'". כלומר, שאהבת ה' לעם ישראל חזקה אפילו יותר משבועתו לא להביא מבול לעולם.

כמו שמסביר המלבי"ם: "כי לא לבד שקשה עלי לכלות אותך כמו שקשה עלי לכלות כלל העולם, כי גם אם יצויר שההרים ימושו ושאימה אשר על פני האדמה, ושאיטל שבועת המבול, מכל מקום חסדי מאיתך לא ימוש... כי כן ברית השלום הזו אינו נסמך על זכות ישראל, רק על חסדי ה'... כי החסד הוא דבר תמידי אחר שאינו תלוי במעשה העם וצדקתם אינו משתנה גם כן בהשתנות מעשיהם, ובהכרח גם ברית שלומי הנסמך על חסדיה האלה לא תמוט."

החיידוש של עם ישראל

זהו סוד האמונה היהודית והפנימיות של האמונה ושל כל עבודת ה'. כי עם ישראל לא מאמין רק במציאות ה', ובגדלותו ושה' יתברך הוא כול יכול וא-ל גדול ונורא - זה פשוט וברור, אבל יש לנו קומה נוספת ומיוחדת: אנחנו מאמינים שה' אוהב אותנו! זו האמונה שלנו! "ומי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קראינו אליו".

אהבת ה' זו המדרגה הגבוהה ביותר בעבודת ה', כפי שנראה, אבל **אי אפשר להגיע לאהבת ה' אם לא מאמינים שה' אוהב אותנו!** במערכת שבה ישנו אלוקים אדיר ונורא ומטיל אימה - הנברא יכול לעבוד את הבורא בכל הכוח ולקיים את רצונו כדי להיצל מן העונש וכדי לזכות לשכר ולהטבה, אבל **לא שייך לאהוב את הבורא**. זו עבודה מיארה. אבל אם מאמינים באמונה שלימה שהבורא האדיר גם אוהב אותנו כאהבת אב לבנו - רק אז אפשר לאהוב את ה' יתברך בכל הלב והנפש.

המשך בעמ' 3

אל תענה אמן

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א



זו לא תפילה

כשאמרתי את המילים "אל תענה אמן" ליהודי שאמר "אמן" בהתלהבות, הוא היה די המום: "למה לא? הרי בירכת אותי, למה לא לענות אמן?"

אכן, כשאתה מברך יהודי "שה' ישלח לך זיווג הגון", "שתזכה לבן זכר" - התגובה האוטומטית היא לומר 'אמן', כלומר 'כן יהי רצון', וצריכים לענות אמן. במקרה הזה, אמרתי לאותו יהודי 'ה' יעשה לך רק טוב" - והוא ענה אמן. הבנתי שהוא מתכוון לומר 'כן יהי רצון', ולכן אמרתי לו: אל תגיד את זה. זה לא מתאים.

ומדוע? כי 'ה' יעשה לך רק טוב" - זו לא ברכה, זו לא תפילה, אלא **זו מציאות!** אם אני אומר לך "תראה, הנה שולחן, הנה כיסא" - האם אתה אומר 'אמן כן יהי רצון'? ברור שלא, זה לא שייך, אתה יכול לומר "אמת", זה נכון; כי זו לא תפילה, זו אמת פשוטה.

זה מה שאמרתי לאותו יהודי: "אל תענה אמן", כשאני אומר 'ה' יעשה לי רק טוב ועוד יותר טוב" - זו לא תפילה, זה לא יחול, ולא בקשה, אלא זו מציאות. כי כמו שאתה אוהב את הבנים שלך ורוצה שיהיה להם רק טוב, כך אהבת ה' אותנו היא מציאות

תשקול זאת!

המאזניים העתיקים מודדים את משקל החפץ ע"י השוואה.



08

כליות ותודה

הייתי בהלם ושבאנו לבית החולים לבדיקות הם היו בהלם...



05

הנחל נובע

מה יעזור לי לעשות תשובה היום, הרי מחר אני שוב פעם נופל?!



02

"הזהיר לעשות כרוז, שכל מי שטר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה" - ראש השנה באומן איש בל ייעדר!

התשובה בהישג ידך

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע



נמצאים אנו בעיצומו של חודש אלול, חודש שהוקבע בחסדי ה' לעת רצון ולקירבת ה' - "אני לדודי ודודי לי", חודש זה הוקבע כבר מזמן שעלה משה למרום בפעם הג' מראש חודש אלול עד יום הכיפורים, והיו ימים אלו ימי רצון לאחר שנתפיים הקב"ה מעוון העגל, ונתקבלנו כבעלי תשובה לפני ה', ומני אז מסוגל חודש זה במיוחד לחדש את עוצמתה של התשובה בקרב השבים. ובפרט שחודש זה הינו סמוך ליום הדין - ראש השנה, כך שעלינו בחודש זה לנצל את העת רצון שבו, ולהתרצות בו לפני ה' בתיקון המידות והתאוות.

ובעצם מה שעלינו לאמץ בחודש זה וכן עד יום הכיפורים, הוא את האפשרות היחידה שיש לנו להינצל שהיא מצות "התשובה". כי רק בדרך זו של חזרה בתשובה נוכל להציל עצמנו מיום הדין, כי בכח התשובה למחוק את העבר ולהתחיל בחשבון חדש.

אכן למי שהורגל בחטא ימים ושנים, בודאי שתשובה מושלמת קשה עליו מאוד, מחמת שני טעמים: (1) או שהוא לא יודע מה הוא ערך החטא, (2) או שהוא מכיר בערך החטא אבל לא מכיר בערך התשובה.

ואולם אפשרות התשובה הינה בהישג יד גם לאחד שכזה שהורגל בעבירה, והוא לעשות תשובה כל פעם מחדש, ולא להימנע עתה מהתשובה מחוסר ההבטחה שלא ישוב לחטא זה לעולם, וגם אם בכך התשובה לא תהא גמורה באופן "עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לחטא הזה עוד", שזו תשובה גמורה במעלה העליונה, מכל מקום תהא זו תשובה ברמה נמוכה יותר, וזאת יש באפשרות כל אחד לעשות, וכפי שכן חילק הרמב"ם שם במדריגות התשובה.

בחרטה לשעבר ועזיבת החטא לעתיד, עם כל זה החרטה לבד בלי עזיבת החטא מועיל קצת, וכן עזיבת החטא בלי חרטה, וכמו שמצינו באחאב שנכנע מלפני ה' במה שקרע בגדיו וצם ושכב בשק, שנראה כמתחרט על מה שעשה, ולא עזב כל חטאיו, ועם כל זה הועיל לו, כדכתיב (מלכים א' כ"א) יען כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו וגו', וכן מצינו באנשי נינוה ששבו לעתיד שעזבו החטא, ולא נתחרטו על העבר, כי אפילו באזהרת המלך לעם אמר (יונה ג') וישובו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפייהם, אשר כפי הנראה כי החמס אשר עודנו בכפם לא בלעוהו הוא שהיו מחזירים ולא הגזל הנאכל שקשה להשיבו, ויותר מזה א"ר יוחנן (בירושלמי תענית פ"ב) מה שהיה בכף ידיהם החזיר, בשידה תיבה ומגדל לא החזירו:

לפעמים אדם מתחזק בעשיית ההתבודדות והתשובה, אך הוא רואה שעוברים עליו ימים וימים וכל יום עדיין חוזר הוא על מה שהוא עשה אתמול, ולפעמים מתרשל האדם בעשיית תשובה, כי הוא אומר:

1) מה יעזור לי לעשות תשובה היום הרי מחר אני שוב פעם נופל, והלוואי רק מחר לעיתים הוא יוצא מההתבודדות וכבר נופל.

2) או שהוא יודע את עניין התשובה, אבל הוא אומר מה יעזור לי חזרה בתשובה הרי אני לא באמת מתחרט בלב שלם וכר' טענות מטענות שונות.

על זה באללמד אותנו המבי"ט שאין זה נכון כלל ועיקר שכן התשובה היא מצוה נפרדת ואפילו כאשר היא לא בשלימות עדיין יש לו כח תוקף ועו, והעיקר מה שחסר לאדם בשביל לזכות לתשובה מושלמת היא האמונה בהקדוש ברוך ולדעת ולזכור שהקדוש ברוך רוצה בתשובה של כל אחד ולהאמין ברחמי הגדולים.

וזה לשון המבי"ט בית אלקים - (שער התשובה - פרק י"ב) אחר שנתבאר ענין התשובה כי היא החרטה ועזיבת החטא, נאמר כי אינם כשאר המצוות שהעושה חלק המצוה אין לו חלק שכר המצוה, כמו שתאמר מצוות ציצית הוא בד' הכנפות והעושה ציצית בג' כנפות לבן, אינו מקיים ג' חלקי המצוה שהרי ד' ציציות מעכבין את זה והרי הוא כאילו לא עשה שום דבר, ואולם התשובה גם כי אינה שלימה עד שתהיה

מהלכות ערב ר"ה

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"



ממתי חל המנהג לאחל לחבירו "לשנה טובה תיכתב ותיחתם?"

מתחילת חודש אלול כבר מתחילים לאחל "שנה טובה" כפי המבואר בפוסקים שמתחילת חודש אלול כשכותב אדם איגרת לחבירו צריך לרמוז לו בהתחלתו שמבקש עליו לשנה טובה תכתב ותחתם. כ"כ בדרשות מהר"ל (הלכות ימים נוראים) וא"ר (סק"א) וכף החיים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ח).

בערב ראש השנה כבר מהבוקר לא אומרים תחנון, אם כן אם מתפללים סליחות בבוקר אחר עלות השחר האם יאמרו תחנון או לא?

יש אומרים שיכולים לומר תחנון בסליחות גם אם מתפללים סליחות אחר עלות השחר, ונוסח הסליחות אינו משתנה, רק בשחרית לא אומרים. שו"ת שבט הלי (חלק ד') סימן נ"ד אות ה'. ובני עדות המזרח מקפידים להתחיל את הסליחות קודם עלות השחר, ואם התחילו קודם עלות השחר אפילו שנמשכו לאחר עלות השחר יכולים לומר תחנון, אבל אם התחילו אחר עלות השחר לא יאמרו תחנון. כך משמע מכף החיים (סימן תקפ"א סעיף קטן ע"ג בשם המגן אברהם).

מה המיוחד בתפילת מנחה האחרונה של השנה?

לכתחילה ראוי לבוא לבית הכנסת בעוד היום גדול, להתפלל מנחה בכוונה, כי היא התפילה האחרונה של השנה, ויש בכוחה לתקן כל תפילות השנה, אם היו פגומות, לכן יזהר מאוד לאומרה בכוונה ובזמנה. מטה אפרים (סימן תקפ"א אות נ"ז) (שופר בציון פרק א' אות כ"ב).

במשנה מסכת ראש השנה (דף ט"ז עמוד א') מבואר שבראש השנה נידונים כל באי עולם, ומאידיך בגמרא מסכת עבודה זרה (דף ג' עמוד ב') מובא שהקדוש ברוך הוא דן בכל יום, כיצד ייתכן דבר זה?

בתשובה המיוחסת לר"ף (קובץ המועדים עמוד ג') מבואר שבראש השנה הקב"ה דן על כללות השנה אם בשנה זו ירוח פלוני או חס ושלוים ימות פלוני, אך אינו דן באיזה יום ירוח או ימות, את ההחלטה אימתי יארע המאורע דן הקב"ה בכל יום לפי מעשי בני האדם. והוסיף שם שהטעם למה הקב"ה דן בכל יום הוא כדי שיבואו הנשמות וישמעו את הגזירות ויתפללו על החיים.



אל תענה אמן

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

על אהבת ה' כותב הרמב"ם והמילים שלו כל כך מתוקות ויסודיות שהבאנו אותן בשלימותן להנאתכם:

"אל יאמר אדם הריני עושה מצות התורה ועוסק בתקנתה כדי שאקבל כל הנאות והתועלות בה או כדי שאצא לחיי העולם הבא, ואפרש מן העבירות שהתורה תורה מן ענין שאצא מן העולם הזה, והתועלות בה או כדי שלא אקרא מתי העולם הבא - אין ראוי לעבד את ה' על הדרך הזה, שהעובד על דרך זה הוא עובד מין אחר ואינו מעלת הנביאים ולא מעלת הנביאים. ואין עובדים ה' על דרך זה אלא עמי הארץ והנשים והקטנים שמתקנין אותן לעבד מין אחר עד שתתקנה דעתן ויעבדו מאהבה".

ולעומת זאת כותב הרמב"ם בסעיף הבא: "העובד מאהבה עוסק בתורה ובמצוות והולך בנתיבות החקמה לא מפני דבר בעולם ולא מפני צאת הרעה ולא כדי לירש הטובה אלא עושה האמת מפני שהוא אמת וסוף הטובה לבוא בגללה. ומעלה זו היא מעלה גדולה מאד ואין כל חכם זוכה לה. והיא מעלת אברהם אבינו שקראו הקדוש ברוך הוא אוהבו לפי שלא עבד אלא מאהבה. והיא המעלה שצונו בה הקדוש ברוך הוא על ידי משה שנאמר: 'ואהבת את ה' אלקיך: ובזמן שיצא אדם את ה' אהבה הראויה, מייד יעשה כל המצוות מאהבה".

גילוי האהבה הגדול

והפרשה שלנו מזכירה לנו את זה שוב: "ולא אבה ה' אלוהיך לשמוע אל בלעם, ויהפוך ה' אלוהיך לך את הקללה לברכה" למה? **"כי אהבך ה' אלוהיך"**.

ולכאורה למה המילים "כי אהבך" לא כתובות לא על קריעת ים סוף, ולא על המכות, וזה לא כתוב על שום טובה ונס שה' עשה איתנו. מדוע? כי בכל הניסים רואים שה' יכול, ושולט בטבע, ומשדד מערכות, והוא גדול גיבור ונורא, אבל לא רואים את האהבה המיוחדת לעם ישראל; ודווקא בסיפור של בלעם מתגלה אהבת ה' לעם ישראל בכל עוצמתה!

כי המלחמה של בלעם בעם ישראל הייתה מלחמה רוחנית עצומה, הוא רצה להראות שעם ישראל הוא עם ככל העמים, וה' לא אוהב ולא חפץ בהם, ורצה לחפש בהם את כל הפגמים והמומים, והוא רצה להשתמש בחוקים הרוחניים הטבעיים בבריאה כדי לכלות את עם ישראל חלילה.

והתורה והנביאים חוזרים ומזכירים לנו כמה פעמים איזה חסד עצום עשה איתנו ה' יתברך בכך שהפך את עצת בלעם. ומה כל כך חשוב בזה?

כי בכך ה' מגלה שהוא לא מוכן שבלעם אפילו ידבר רע על ישראל, ולכן ה' יתברך שם בפיו ברכות, כדי להראות לכל העמים שהנביא של כל הגוים ושונא ישראל הגדול ביותר רק מברך ומשבח ורואה רק טוב בעם ישראל ומספר לכל העמים כמה ה' אוהב את עם ישראל כי "לא איש א-ל ויכוז וכן אדם ויתנחם".

ההכנה הראויה

והברכות האלה כל כך עצומות ומשמעותיות עד שביקשו חכמים לקבוע את הפרשה הזאת בקריאת שמע! מה הקשר לקריאת שמע? בדיק מה שאמרנו:

בגלל שהלב של קריאת שמע היא מצוות: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך", ובגלל שכדי לאהוב את ה' באמת, צריכים לזכור היטב כמה ה' אוהב אותנו, וזה בדיק מה שמתגלה בפרשת בלק ובלעם: "כי אהבך ה' אלוהיך" - לכן רצו חכמים לקבוע זאת בקריאת שמע.

חכמים מהסיבות שלהם לא קבעו זאת לבסוף, אבל כתחליף הם קבעו לנו לומר בשם ומלכות לפני קריאת שמע: "אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת... ברוך אתה ה' אוהב עמו ישראל" ומתוך כך לקבל עלינו עול מלכות שמים ואהבת ה'.

בברכת שלום ומבורך



פרנסה מן השמים

ס י פ ו ר ל ש ו ל ח | ש ב ת



האדם בעולמו להאמין ולבטוח בהש"ת שיספק לו כל מזונותיו וצרכי גופו ככל הנצרך לו, וככל שהאדם חי באמונה יותר כך מזונותיו יגיעו אליו מבלי שיהיה צריך לטרוח אחריהם.

למחרת היום היהודי הפשוט לא יוצא לעבודתו כהרגלו. אשתו תחילה חששה שמה אינו חש בטוב. שאלה אותו האישה: "מה יום מיומיי? מדוע אינך יוצא לעבודה?" היא הופתעה לשמוע; היהודי הפשוט הסביר לאשתו כי האלשיך הקדוש גילה להם סוד מופלא, שהבטוח בהש"ת אינו צריך לעבוד למזונותיו ומובטח הוא שהם יגיעו אליו, היישר אל ביתו, ללא כל טרחה. "כיון שכך", המשיך הפאלח והסביר לאשתו, "הבנתי כי טעות חמורה אני עושה ככל שאני עמל בכל יום בעבודת פרך בעבודת כריית הטיט בעוד שיכול אני ליכות לפרנסתי בקלות. מדוע עלי לנסות עם העגלה המקרטעת והחמור הזקן עד למכרה הטיט, לעבוד במשך שעות ארוכות בחפירת הטיט ולכלות את כוחי, להשתרך עם העגלה כדי למכור את הטיט בסכומים מזעריים?! הלא עדיף לי להאמין בהש"ת וכך פרנסתי תבוא אלי בקלות ובנחיות".

האשה לא האמינה למשמע אוניה, כשבעלה סיים את דבריו בנחרצות: "אין אני פאלח יותר! סיימתי עם עבודת האדמה וכריית הטיט! מהיום והלאה אשב בבית ואומר מזמורי תהלים, אלוגום כוס תה מהביל, ואף אוכל לחטוף תנומה קלה בשעות הצהרים. ויחד עם זאת, תהיה פרנסתנו מזומנת לנו כמו עד היום, ועוד יותר מכך. אם עד היום הייתי מרוויח פרוטות מעטות, הרי שעתה אמונתי עזה שהש"ת יכול לשלוח לנו כסף וזהב לרוב, שהרי לו הכסף ולו הזהב".

ניסתה האישה להסביר לבעלה כי אמנם הדברים נכונים, אולם חובת האדם לעשות השתדלות להשיג את פרנסתו וביצת אפו יביא לחמו. "מאמין אנכי בהש"ת, ודי בכך". אולם האיש לא הסכים לשמוע את דברי אשתו, ואף גער בה לאמור: "דברים ברורים ביותר דיבר לנו האלשיך הקדוש, ואל לך לסתור את דבריו הקדושים שהם אמת וצדק ובוודאי דבר אחד מדבריו לא ישוּב ריקם". **המשך אי"ה בשבוע הבא.**

אישה חכמה שבאה ממשפחה מיוחסת, נישאה לעם הארץ, איש פשוט עובד למחייתו בקריית טיט לבניה. אותו יהודי פשוט נקרא בפי כל 'פאלח', אותו פאלח התגורר בעיר צפת.

מידי יום בימוה היה יוצא עם חמור ועגלה אל מחוץ לעיר לשטחי הפקר לכרות את הטיט לאחר שמלא את עגלתו בטיט המיוחד היה חוזר לצפת. שם היה מוכר את הטיט לאנשים שעסקו בבניית בתים. כסף רב לא היה מרויח הפאלח מעבודתו זו, אך תמיד היה שמח בחלקו ושבע רצון מאותם פרוטות שהצליח להרוויח והביא לפרנסת משפחתו ברוכת הילדים.

עבודה קשה ומייגעת היא מאוד כריית טיט, עבודה המשברת את הגוף. יום לכות מהאדמה כמויות גדולות ולהעמיס על העגלה הכבדה ולמכור לכל מבקש. אך היהודי הפשוט לא התלונן מעולם. בבוקר הוא קם ובערב הוא שב, כשהטיט הוא כל חייו. כך היה דבר יום בימוה.

במספרים בכתה אשתו על גורלה, והיא ניסתה להשפיע על בעלה ולקרבו יותר לחיים רוחניים בעלי משמעות. הייתה האישה מפצירה בבעלה שוב ושוב שילך לשמוע את דרשותיו המאלפות של רבינו משה אלשיך, שהיה גר אז בצפת ומסר שיעורים מיוחדים. תחילה ניסה הבעל להתחמק. הוא טען, ובצדק, כי הוא עייף מאוד מעבודת יומו, ומבקש לנצל את השעות שבהם אינו בעבודה למנוחה ולהחלפת כוח. אולם האשה שידלה את בעלה בעוז ובתעצומות כי להנאתו ולטובתו מוטב שילך לדרשות אלו הנאמרות בטוב טעם ודעת, ובוודאי יהנה מהם מאוד.

משרבו הפצרותיה, ניאות הבעל והחל להשתתף בקביעות בדרשותיו של רבינו משה אלשיך, ואכן נהנה היהודי מאוד מהדרשות לאט לאט הפנים את המסרים הרבים שהיו בדרשות ואף החל להתנהג בהתאם. הליכותיו התעדנו תפילותיו התארכו ונאמרו יותר בכונה והוא החל קובע עיתים לתורה. שמחה אשתו מאוד על השינוי העצום שחל בבעלה והמשיכה לעודדו לשמוע עוד ועוד דרשות.

באחת הדרשות עסק רבינו האלשיך הקדוש בענין מידת האמונה והביטחון בהש"ת, על חובתו של

לע"נ נצחיה בת שמחה ת.נ.צ.ב.ה

להקדשת העלון 02-5308000





שבת היא עיקר האמונה

מ ת ח ז ק י ם ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

ונענה לפי הסדר:

ראש הישיבה הרב שלום ארוש שליט"א מביא בספרו 'אמרתי תודה ונושעת' מעשה שארע אתו: "בשבת קודש ה' ניפח לי את השן, והכאב היה נורא. מה עשיתי? טיפול שורש. איך עושים טיפול שורש בשבת? מתבודדים! שהרי מדוע התנפחה השן? כי יש עוון. אם אעשה תשובה כבר לא תהיה שום נפיחות. הלכתי ודיברתי עם בורא עולם, קרוב לשעתיים. קודם אמרתי תודה לה' על זה ששלח לי את המתנה הזו, על-מנת שאתעורר. לאחר מכן אמרתי לבורא עולם: 'תראה לי מהו העוון שבגללו ניפחת לי השן... אני רוצה לעשות תשובה. תזכיר לי'. וכשמצאתי עשיתי תשובה ומיד ירדה לי הנפיחות מהשניים ונעלמו הכאבים!"



מובן וברור כשלאדם יש ייסורים הם באים רק בגלל העונות שלו. כעת נבחר כיצד שבת היא עיקר האמונה: רבינו ז"ל כותב בליקוטי מוהר"ן: "ושבת היא אמונה, שמאמין בחידוש העולם ובייחודו יתברך" (ליקוטי מוהר"ן, לא); ועוד כותב: "אמונה בשלימות נקרא שבת, כי שבת מורה על שמחדש את עולמו בששת ימים וביום השביעי שבת ויינפש...". ועוד כותב: "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו ולחזק את עצמו באמונה. כי יש סובלי חולאים, שיש להם מכות מפלאות, והם סובלים החולאים רק בשביל נפילת האמונה, שאין מועיל להם לא רפואות ולא תפילה ולא זכות אבות. כי כל הרפואות הם על ידי עשבים, והם גדלים רק על ידי אמונה". מובן ששבת היא אמונה ועל ידי חוסר אמונה מגיעה לו חולאת ועל ידי התשובה שהיא גם אמונה מתרפא. בברכת "שבת היא מלזעוק!"

שיש לנו כאב ראש חזק או מיחוש אחר, אנחנו לא בהכרח מתעכבים ונוטלים משכך כאבים. אבל אם נבין את הבעיה הגדולה אולי לא נמהר לקחת גלולה. ורגע לפני שנתבונן איך זה קשור לשבת, חייב לדעת שני דברים: א. אין ייסורים ללא עוון. ב. שבת היא עיקר האמונה. כשנחזיר לתודעתנו את שני היסודות האלו, נוכל לקבל את הייסורים באהבה ולהתרפא בלי חומר משכך או מרפא.

תתחילי לצחוק / חלק א'

ב ז כ ו ת נ ש י ם



איזה כיף זה לצחוק
ואת המתח להעיף רחוק.
כמה כיף לילדים,
אין להם דאגות או פחדים.

עם חייו מתוק, מתגלגלים מצחוק.
יש משהו קסום בילדים, הם לא מתעייפים
מלדמיין ובד"כ הם משוחררים ושמחים. גם כשהם
סובלים, משהו בילדות מאפשר לברוח. כושר
המשחק, שבגיל מסוים נעלם, עוזר להם לשמר
את השמחה ברגעים קשים.

אין הרבה ילדים עם דכאון. ילד צריך לעבור
חוליה משבר גדול בשביל להיות מדוכא. תנו
לילדכם להוציא את שמחת החיים שלהם אולי גם
אתם תכנסו למעגל הזה?!

שמעת פעם על "המודל האינדונזי"? מודל זה
אומר כי ילד מאושר הוא ילד מוזר!

באי יאווי השוכן באיי האינדונזיה יש חוק שאומר
שילד צוחק הוא ילד תמוה! החינוך שם מהלידה
לשלוט בהתנהגות העצמית, בתנועות ודיבור. אסור
להביע רגשות של בכי וצחוק ומי שמתנהג באופן
'זורם' נחשב לבלתי מחונן ופגוע בנפש. זה לידות?
זו עשוקה! ילד שלא שמח או כובש את התפרצות
צחוקו המתגלגל לו זה שצריך בדיקה בבריאות
נפשו!

הפך השמחה זה עצבות. כדי לשמוח צריך מצב
רוח אבל מה לעשות שלשמחה צריך כח?

בעצבות המדרון תלול למטה והתוצאה עלולה
להיות בלתי הפיכה. היהירו מלהכניס עצבותו היא
הורסת, מסוגלת להחרב ומסוכנת!

אני מנחשת שאת מרימה גבה ושואלת: מסוכנת,
למה? על חלק מהתשובות עונה הרפואה; עצבות
מסכנת את הבריאות! כמה מפתיע, אבל עצב
מסוכן לא רק לתחלואי הנפש, הוא מסוכן גם
פיזית לגוף. מחלות שידועות כמושפעות ממצב
הרוח שלנו הן מחלות כלי הדם, לחץ דם גבוה
במקרים רבים הוא תוצאה של עצבות ומתח.
שמחה ורוגע מאזנים את לחץ הדם. רק מסיבה
זו כדאי לשמוח, אך למה שנסתפק בגורם
אחד? מחקרים מוכיחים שגם מחלות ממאירות
מושפעות ממצב הרוח שלנו.



מעמד הפרשת חלה
מיוחד לזכות והצלחה

02-5308000

הרה"ק ר' פנחס שפירא מקוריץ צוק"ל



י' אלול

ה י ל ו ל א ל ד צ ד י ק י א

הולדתו

הרה"ק רבי פנחס שפירא מקאריץ זי"ע נולד בשנת תפ"ה
לאביו רבי אברהם אבא זצ"ל שהיה רב במדינת ליטא, והיה
מצאצאי הגה"ק רבי נתן נטע שפירא זי"ע מקראקא בעל "מגלה
עמוקות",

בתחילה ממתנגדי החסידות, אך ברבות ימיו נתקרב אל אור
שבעת הימים מורנו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע.

מנעוריו עבד את הבורא באהבה ומורא. לאחר נישואיו
התגורר במירופול, משם עבר לפולנא, אח"כ עבר לקוריץ בה
יצא שמו לתהילה, אחר הסתלקות הבעש"ט בשנת תק"כ החל
להנהיג עדה. גדולי החברא, תלמידי הבעש"ט, העידו בו גדולות
ונצורות. עשרות מתלמידי הבעש"ט והמגיד הק' ממעוריטש באו
להסתופף בהיכלו.

כאשר הגיע להסתופף בצילו של הבעש"ט, הוא כבר היה
מושלם בכל.

הוא יסד את דרכו הק' על שלושה עמודי עולם: אמת, שפלות
ואמונה. עקב מחלוקת בקאריץ עבר לעיר אוסטרהא, שם התגורר
יותר מעשרים שנה.

רבינו הק' רבי נחמן מברסלב הפליג מאוד במעלת קדושת
הרה"ק ר' פינחס מקריץ, ואמר שהיה איזה זמן שהיה הרב רבי
פינחס חד בדרא. ופעם אחת אמר אשרי העינים שראו את רבי
פינחס וזכרונו לברכה. ופעם אחת שבת אחד מתלמידיו של צדיק



קבר ר' פנחס שפירא מקוריץ זי"ע

כליות של תודה

סיפורי ישועה בזכות הפדיון



לביתי אשר סבלה מכאבי בטן, התגלתה לה דלקת חריפה מאוד ובעיות בכליות. היא הייתה מפרססת לנו לעיתים מרוב כאבים. חזרנו עם התוצאות של הבדיקה לרופא והרופא אמר כי אין מנוס מניתוח...

התחלנו להתארגן לניתוח. התאריך נקבע.

בנתיים בעלי פנה לרב ושטח בפניו את כל העניין. כן, אנו תלמידים של הרב.

הרב אמר לעשות את חוק התודה, אבל במשך חצי שעה של תודה, בע"ה הניתוח יתבטל!

וכ"כ עשינו לה פדיון נפש אצל כבוד הרב.

בעלי חזר אלי עם המסר והתחלתי לעשות את החצי שעה תודה לאחר מספר ימים התחלתי להרגיש סוג של ריקנות אמרתי לבעלי אני לא מרגישה מחוברת, התודה לא באה לי מבפנים וקשה להתמיד.

הרב הסביר: שאדם אומר תודה גם אם לא מרגיש מחובר ושוה מבפנים יתמיד בה ש"מתוך שלא לישמה יבוא לישמה".

הייתי בהלם ושבאנו לבית החולים לבדיקות הם היו בהלם גדול יותר ונתנו לנו ערימת מסמכים לחתום עליהם...

חזרנו הביתה ובאמת לאט לאט אני רואה שמצבה של ביתי משתפר, המשכתי עוד בתודה והודאה ואכן דברי הרב התקיימו והתחברתי כל כך לתודה עד שראיתי שכבר ת ק ו פ ה ביתי לא מתלוננת.



הלכנו לעשות לה שוב בדיקה והרופא אומר: "הכל תקין, יום טוב בהצלחה. תקראו להבא בתור".

נאלמתי דום איך קרה הנס? בזכות התודה ובכוח הפדיון!

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

ונתעוררה שאלה מכרעת – את שבועתו של מי משני הצדיקים יש לקיים.

והנה יצא הפסק בבית דין של מעלה, כי מי משני הצדיקים שעדיין לא נשבע מימיו, אפילו באמת, תתקבל עתה שבועתו.

לאחר חקירה ודרישה, הוחלט כי הרה"ק רבי פנחס מקארין, הוא הצדיק שלא נשבע מימיו, אפילו באמת, תתקבל עתה שבועתו ובבוא העת זכה היהודי לבן זכר.

הרה"ק רבי פנחס מקארין ז"ע דיבר פעם על כך שיהודי אינו צריך להלך בגדולות ובנפלאות, ולא יטרח להשיג השגות עליונות, אלא יעבוד בתמימות, ואם ראוי הוא להשגה – ממילא יזכה לה.

פטירתו

בשנת תקנ"א הכין פעמיו לנסוע לארץ ישראל, והי' נוסע שואף וזורח לעה"ק ירושלים הקדושה. ויהי כאשר בא לעיר שפטיוקא, מקום מושב בנו הרה"ק רבי יהודא מאיר שם יצאו מלאכי השרת לקראתו ונפטר שם ושם בבית החיים הישן נגזו ארון הקודש בעשירי באלול שנת תקנ"א, וזכותו יגן עלינו ועל כל ישראל".

מסופר שהרה"ק ר' יעקב שמשון משיפיטובקה, תלמיד הרה"ק ר' פנחס, כשהיה בארץ הקודש, ראה בדמינו השכינה בדמות אישה בוכה ומצטערת על בעל נעוריה, שהיה לה בעל ומת. הקיץ משנתו ואמר לחבירו: "אין בעולם כעת מי שיהיה בעלה דמטרוניתא אלא הקדוש ר' פנחס מקורין, ובודאי נסתלק בלילה ההוא". קרע ובירך ובכה הרבה בכיות, לאחר זמן נודע שנתאמתו דברים אלו מכוון באותו לילה. חיבר את הספרים: "מדרש פינחס", "נופת צופים", וזכותו תהא מגן וציונה עלינו ועל כלל ישראל אכ"ה.

אחד בברסלב, ורבונו זכרונו לברכה לא היה אז בביתו וכשחזר לביתו ספרו לפניו זכרונו לברכה מעניין זה ושאל אם נהגו בו כבוד כראוי לו (אף על פי שרבי פינחס עדין לא היה מפורסם כל כך בעולם) ואמר אז לאיש כשר כזה לא יספיק לנהג בו כל הכבוד שבעולם, ועל זה נאמר ואת יראי ה' יכבד. (חיי מוהר"ן תקנ"ג).

דרכו של ר' פינחס מקורין זצוק"ל הייתה לקרב כל יהודי באשר הוא שם לאבינו שבשמים. לנגד עניו ניצבה משימה אשר עליה מסר את נפשו עד כדי ויתור על חלקו בעולם הבא. שכן היה נוהג לדבר על לב הבריות ולקרבן לתורה ולמצוות, ועל מנת לקנותם ולקרבם היה מבטיח להם בתמורה שיקבלו חלק לעולם הבא מחלקו שלו. ומי הי'ן לסרב לקבל נתח וחלק מעולם הבא של צדיק כזה? ובכן היה קונה נשמות רבות ומקרבן תחת כנפי השכינה.

לימים, כשנשאל לפשר מנהגו זה, על עצם ויתורו על חלקו לעולם הבא, נענה ואמר: "הצדיקים נוחלים ש"י עולמות לעתיד לבוא (310 חלקים לעולם הבא) אבל לי מספיק בעולם הבא חדר קטן ובו סטנדר ללמוד גמרא, ובלבד שעוד יהודים יזכו לקבל חלק בעולם הבא".

ידוע שהרה"ק רבי פנחס היתה מידתו אמת ומעולם לא הוציא דבר שאינו אמת, וסיפר הרה"ק מרוזין ז"ע: עובדה הוי ביהודי אחד בעל אמצעים, שזכה לברכת ד' בעסקיו, אך מועקה גדולה רבצה על כתפיו-שכן לא זכה לזרע של קיימא.

מפעם לפעם היה היהודי מגיע אל אחד הצדיקים שבאותו הדור, והיה מפציר בו שיברכו בישועה, כך הפציר בו כמה פעמים, עד שרגז עליו הצדיק, ואמר "אני נשבע שלא יהיו לך בנים". ולאחמ"כ בא אל הרה"ק רבי פנחס מקורין ועשה לו טובה והפציר בו כי יבטיח לו שיפקד בוש"ק, ומחמת הטובה קם ר' פנחס והבטיח לו כי יפקד בוש"ק.

לשמע הבטחתו של הרה"ק רבי פנחס, נעשה רעש גדול בשמי מעל, שהרי עתה קיימות שתי שבועות מנוגדות זו לזו,

הלב פתוח לאוהביו

איתך בכל דרך ומקום



אונקי ממיטב השיעורים של הרב שלום ארוש שליט"א

להזמנות: 052-224-0696

תודה למחבלים!?

מידה טובה | הרב נתן ארוש



האם היינו מצפים שהחטופים יעריכו ויכירו טובה למחבלי החמאס האכזריים שחטפו אותם והתעללו בהם? ברור שלא! אבל לכאורה הם "אירחו" אותם במנהרות ונתנו להם "בנדיבות" פת במלח ומים במשורה... אלא ודאי שזה בטל במיליון בסבל העצום שסבלו, וגם כל מה שהחזיקו אותם בחיים היה רק לטובתם ולהנאתם של אותם רשעים.

ולכן קשה מאוד לקרוא את מה שמצווה התורה: "לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו". נכון שגרנו שם, אבל זה היה בדם יזע ודמעות ובסבל מתמשך כל יתואר וכל זה היה להנאתם, אז למה אנחנו צריכים להעריך אותם ולזכור להם את זה?

כדי לענות על השאלה הזו נקדים שאלה נוספת. ידוע שמשה רבינו לא היכה את היאור ואת הארץ מכיוון שעשו לו טובה, ונשאלת השאלה וכי אם משה היה מכה את הארץ ואת היאור – האם זה היה כואב להם? האם הם היו נעלבים? ודאי שלא. אז מה העניין?

והעניין הוא שאף על פי שהמצרים ראויים לכל שנאה ונקמה, ואכן ה' נקם בהם נקמה עזה. בכל זאת העניין של הכרת הטוב הוא כל כך חמור ועמוק שאנחנו צריכים לחנך את עצמנו להכרת הטוב בכל מחיר! ולכן משה הכיר טובה אפילו לדומם, כדי לא לקנות בנפשו שמץ מהמידה המגונה של כפיות הטובה. זה לא בשביל המים והארץ אלא בשביל הדין של עצמנו!

וכן לגבי המצרים. הם היו לנו אכסנייה בשעת הדחק כאשר יעקב ובניו ירדו למצרים. ונכון שלאחר מכן עם ישראל סבל מהם סבל מתמשך רב שנים, וזה נצרב כטראומה בזיכרון של כל יהודי לדורות, ובכל זאת, אנחנו חייבים להתעלות מעל הרגש ורפך לזכור להם לעולם את הטובה שעשו לנו, גם אם לא הייתה שלימה וגם אם הייתה לצורכם ולהנאתם, כדי שאנחנו נחנך את עצמנו לזכור כל טובה קטנה שעשו לנו אי פעם.

ובעיקר כדי שנאנחנו נעשה אלף פעמים קל וחומר ובנו של קל וחומר על ההורים שלנו ועל המורים והרבנים ועל האישה והבעל ועל כל אלה שמיטיבים איתנו בלי סוף, שגם אם יש לנו מהם הרבה צער, לא נשכח להם לעולם שום נקודה טובה ושום חסד. והקל וחומר הגדול ביותר הוא כלפי בורא עולם שלעולם לא נפסיק להודות ולהלל ולהכיר לו טובה.

שבת שלום.

ישועה. פרנסה.
בריאות. שפע. שלום
יוגים. זש"ק.
רוחה. הצלחה.
ישועה. פ
יאות. שפע
גים. זש"ק.

פעם בשנה זה קורה

פדיון נפש באומן ע"י הרב שלום ארוש שליט"א

היטעה לאלכסנדריה!
תפסו את ההזדמנות:
02-530-8000

הזדמנות לבעלי עסקים!

הזמינו עמדה של ספרי הרב שלום ארוש שליט"א ותכניסו ברכה: 052-224-0696

בין לקוחותינו:



מה
אתם
רוצים
בעסק
שלכם?

ברכה
לקוחות
שפע
רוחים
פרנסה
הצלחה

ילדון

הפינה של הילדים

גאון

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון



פלאי הבריאה

תשקול זאת!

מאזניים הם מכשיר מדידה המיועד למדידת משקלם של חפצים שונים. למאזניים שימושים רבים משחר ההיסטוריה, החל ממסחר, בדיקת טוהרן של מתכות וכלה בניסויים בפיזיקה. מרבית מכשירי המאזניים מודדים את משקל החפץ.

ישנם סוגים שונים של מאזניים אך נציג רק שניים מתוכם.

הסוג הראשון נקרא מאזניים פשוטים: הם העתיקים ביותר ומודדים את משקל החפץ ע"י השוואתו לחפצים שונים, שמשקלם ידוע. החפץ הנשקל מונח על צד אחד של המאזניים ומשקלות שונות מונחות על הצד השני עד אשר המאזניים מגיעים לשיוי משקל. בשלב מאוחר יותר הופיעו מאזניים בעלי אורך זרוע משתנה שהשיגו תוצאות מדויקות יותר ודרשו פחות משקלות שונות לצורך הפעלתם.

הסוג השני מכונה מאזני קפיץ. מאזני קפיץ מודדים את מידת התארכותו של קפיץ כדי למדוד את הכח שמפעיל החפץ, אשר נתלה על וו או מונח על משטח תלוי. נתוני הקפיץ עוזרים כדי לחשב את הכח שמפעיל החפץ מתוך מידת ההתארכות של הקפיץ. אמינותם של מאזני קפיץ היא בעייתית, משום שקפיצים משנים את התנהגותם עקב שינויי טמפרטורה (מתכווצים או מתרחבים) וכתוצאה מבלאי טבעי (מתעקמים או אף נשברים).

בראש השנה מודדים לנו בשמיים מצוות מול עבירות במאזניים על מנת לבדוק מי מהם יכריע את הכף, כך גוזרים באיזה ספר יכתב כל אחד. הלוואי והזכות יגבר על החובה ונכתב בספרם של צדיקים.



משקל אוכל של מאזני קפיץ



מאזניים בסגנון עתיק של השוואה



מי שוקל יותר... מאזני קפיץ בפארק!



חידת השבוע

איזה מילה מופיעה בפרשה שלוש פעמים בתוך רצף של חמש מילים?

מילים: אב, אב, אב, אב, אב

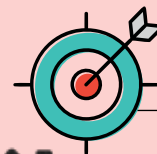


בדיחת השבוע

שר האוצר יושב לו על חוף הים, כשלתע בא אליו בחור ואומר לו: "אדוני השר, אני מוכן להתערב איתך על מאה שקל שאני יודע על מה אתה חושב עכשיו". "נר", אומר השר, "על מה אני חושב?" "אתה מתכנן כרגע כיצד להטיל מס על רחצה בים". שר האוצר שולף מיד מאה שקל ונותן לבחור. "מה?" "מתפלא הבחור, "באמת חשבת על זה?", "לא", משיב השר, "אבל הרעיון המצויין שלך בהחלט שווה מאה שקל!!!"

הזכים בחידות:

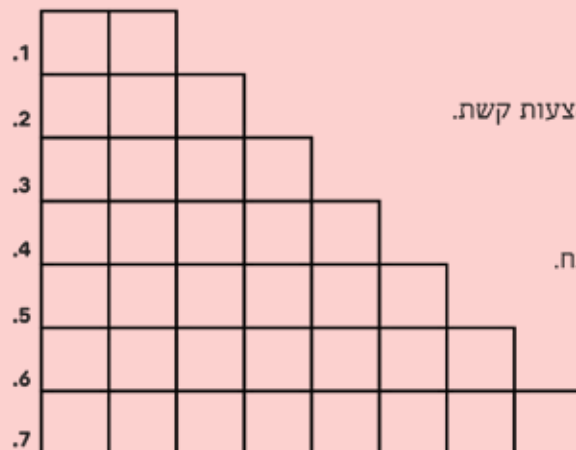
ואתחנן- דוד ברנשטיין, בני ברק
עקב- אריאל חן, בני ברק



השעשועון

מדרגאות

השלימו את התשבץ, במעבר להגדרה הבאה הוסיפו אות אחת



מאון:

1. מוט מחודד בקצהו, שניתן לירות באמצעות קשת.
2. זמן אינסופי, עולמי עד.
3. שיש בו צורך דחוף, דרוש.
4. מופסד, ניצחו אותו.
5. קופצים ממטוס בגובה רב בעזרת מצנח.
6. נמנע מאכילת בשר בעלי חיים.
7. הנמצאים מחוץ.



מה בתמונה?



הוא היה מורה גדול

חוס ואהבה פרק י"א

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא



הורים יקרים, בשבועות האחרונים, הבנו שהילד מתנהג ב"דרך ארץ" כפי ש-ה' יתברך נטע בטבעו "רע מנעוריו" זוהי לפעמים ההתנהגות הטבעית של הילד. לעיתים, כשאנו חורשים מהילד להתנהג יפה וכאשר הוא עובר על כך ומתנהג "כטבעו" אנו כועסים עליו. כעס זה אינו מוצדק בעליל, מאחר והילד מתנהג כפי טבעו. הילד מתנהג כך, כי כך הוא מטבול על העולם, מזווית ראייה של ילד: הכול מגיע לי, אני תמיד צריך להיות ראשון, אם לא תתנו לי בטוב, אני אפעיל שיטות של "ילד" אתנהג בכוחניות, אצעק, אצרח אשתולל ואפילו אכה.

יש לי שיטות של ילד
במידה ועדיין לא ניסינו להבין את ההתנהגות של הילד, או לא התחלנו לעבוד על התנהגות זו כפי שלמדנו בפרקים הקודמים, אין לנו לגמרי לבא בתלונה לילד- הוא "כאילו" מצידו בסדר, כי הוא מתנהג בטבעיות. אבל אם כבר התחלנו לחנכו, באופנים שהזכרנו ולדעתנו מההכרות עם הילד, הוא אמור כבר להשתנות, זה כבר עניין אחר בכל אופן, במידה והילד ממשיך בדרכו המפונקת, ישנם 2 טעויות נפוצות לתגובת הורים להתנהגות ילדיהם המפונקים.

אפיקים חיוביים
ולכן עלינו לנתב את התנהגותו לאפיקים חיוביים. נלמד אותו כיצד לילד נורמטיבי צריך להתנהג. ואת זאת נתחיל בחוסר התרגשות מההצגה שלו, לא נספק לו את הבמה, לא נשתתף בהצגה, ובודאי שלא נשלם לו עליה. מה כן נעשה? פשוט בהתחלה נתעלם!!! ניתן לילד מרווח-זמן של מס' דקות "להתבשל" בהצגה של עצמו, מבלי שאנחנו מפריעים לו. בזמן זה, הוא יראה שאנחנו לא מתרגשים מההצגה שלו וגם אנחנו נרגע ונוכל לשוחח איתו אח"כ מתוך רוגע ולא מתוך כעס.

במקביל נתחיל בפעולות של "שטיפת מוח" או במינוח היותר מכובד "שתילת מחשבות", נחזור שוב ושוב על אותם המשפטים: "משה! אמא כבר אמרה לך, שאמא מחליטה ואם אמא רוצה היא תקנה לך, ואם אמא מחליטה שהיא לא תקנה אז היא לא תקנה, הצעקות שלך לא משפיעות על ההחלטה שלי. אתה רוצה להשפע על ההחלטה שלי, תדבר איתי בדרך ארץ..."

או "ילד טוב שלי...חבל לך להשתולל, ככה לא משיגים כלום, זה לא יעזור, אמא לא מתרגשת מהצעקות שלך..." או "סליחה! אצלנו בבית מתנהגים בנימוס ובדרך ארץ! בבית שלנו לא צועקים. אם אתה רוצה להגיד לאמא משהו, תדבר כמו איזה סוג הורים רצוי להיות!?"

בנחת ובדרך ארץ".

מניסיון אישי

מניסיון אישי, אני יכול בל"ג להבטיח לכם, שאם תהיו עקביים בשיטות אלו, תתפללו על הילד ולא תיכנעו לשיטות הפינוק שלו, בע"ה תוך מס' חודשים (לכל המאוחר) הוא יפסיק להציק ויתחיל להתנהג בדרך ארץ. אסור לבזות, להשפיל או להרגיז את הילד. אסור לומר משפטים כמו: "תצדעק יותר חזק, אני לא שומעת" או "תמשיך לבכות כמו תינוק" או "עוד צעקה קטנה ואני מחטיפה לך" וכי' המטרה היא לחנך את הילד ולפעמים בכדי לחנך צריך לסבול, לשחק ולעבוד קשה.

טווח קצר וטווח ארוך

דיברנו על התמודדות בזמן התקף, מה אני עושה בטווח הקצר. אני רוצה בע"ה לעבור לעבודה לטווח הארוך, זו העבודה הקבועה והרגילה לילדים מפונקים. ילד מפונק חי ללא גבולות, ולכן עלינו לתכנן ולבצע בצורה הדרגתית חיי יום יום, שמרגילים את הילד לגבולות ברורים.

את זאת נעשה ע"י הפעולות הבאות:

1. קביעת שגרה: עלינו ליצור שגרת יום קבועה עם שעות קבועות לארוחות, משחק, שינה ומסלות, כך זה יעזור לילד להבין מה מצופה ממנו, ואיך הוא למד לעמוד בצפיפות.

2. קביעת כללים ברורים: הגדרת כללים ברורים ופשוטים, כמו "לא צועקים", "סידור צעצועים בסוף המשחק", יכולה לעזור לילד להבין מה מותר ומה אסור.

העצמת האחריות:

3. מטלות בית: הקצאת מטלות בית קבועות המתאימות לגילו של הילד, כמו סידור מיטה, איסוף צעצועים או עזרה בהגשת ופינוי הכלים מהשולחן, יכולה לעזור לו לפתח תחושת אחריות.

4. בחירה: מידי יום, נאפשר לילד לבחור בעצמו בין שתי אפשרויות, נניח לחזור מהגינה בשעה חמש או בחמש וחצי, ללבוש את החולצה עם הכפתורים או עם הרוכסן וכדו', יכולה לעזור לו לפתח את יכולת קבלת ההחלטות שלו, והתמודדות עם אחריות.

זיכור תמיד, חינוך היא פעולה ארוכת טווח, היו יצירתיים, עקביים, נחושים, חזקים ועם הרבה סבלנות, כך בע"ה נחנך ונצליח.

תפילות על חינוך הילדים

ט י פ א ק ט ו א ל י

כמו שלכל ילד אנחנו פותחים קופת חיסכון, כך אנו צריכים לפתוח לילדים "חשבון בנק" - תכנית חסכון של תפילות, שהאבא והאמא יתפללו על הילדים וימלאו את הקופה בשבילם.



01

כאשר יש להורה שעה של התבודדות כל יום, והוא מקדיש חלק מההתבודדות לתפילה על הילדים, אזי כל ההתמודדות עם חינוך הילדים נעשית קלה יותר.



02

לכל אחד יש תכונות רבות הכוללות מעלות וחסרונות, אי אפשר להעביר לילדים את מה שאין לך, אבל על ידי תפילה אפשר להשיג הכל ולהנחיל לילדים גם מה שלא קיים אצלנו.



03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

מעמד תפילה מיוחד עם הרב שלום ארוש שליט"א

אל מול הכותל המערבי

יום שלישי י"ד אלול בשעה 19:00

להזמנת כרטיס: 02-5308000



מס' מקומות מוגבל

מבוארת ארוחת מבושרת יוקרתית



מעמד פתיחת הפרנסה